

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 10. Vtrum requiratur consensus parentum vt matrimonium validè
contrahatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

sed solum matrimonium, quod falso putat esse validum, consummare.

Si copula sit coacta
Dico Secundo: Si ipsa copula etiam esset coacta; vt, si quis coactus contrahere, statim cogeretur consummare, non esset Matrimonium, quamuis ille intenderet Matrimonium consummare. Est ferè communis sententia DD. Contrarium tenet Paludanus dist. 29. qu. 1. art. 4. Dominicus Soto dubitat. Sed probatur: Quia, si consensus expressus per verba de presenti, non facit Matrimonium, dum est coactus metu graui, neque copula coacta Matrimonium facit: magis enim videtur consentire, qui expressè consentit, quam qui implicite.

Nec obstat, quòd hic non videatur esse metus cadens in constantè virum, qui nullo metu potest impelli in peccatum, ac proinde non videatur matrimonium impediri: nã reuera hic adest metus absolute grauis, quo presente Ecclesia irritat contractum matrimonij. Deinde etsi nõ sit vocandus metus cadens in constantè virum respectu illius copulae, quatenus est illicita; rectè tamen sic vocatur respectu eiusdem, quatenus est expressiua consensus maritalis: nam secundum rectam rationem propter talem metum consentit in matrimonium; quamuis non rectè consentiat in copulam carnalem.

Hæc copula dupliciter consistit.
Dicis: Ecclesie leges non obligant in periculo mortis: ergo, cum lex irritans matrimonium metu contractum sit Ecclesiastica, cessabit eius vis in periculo mortis, ac proinde erit matrimonium.

84 Quæ leges Ecclesie in mortis periculo obligent.
Respondeo: Illæ leges cessant in tali periculo, quibus aliquid præcipitur vel vetatur; vt lex ieiunij, lex audiendi sacri. Secus est de legibus irritantibus, hæ enim non cessant ob periculum: vt lex illa, qua irritatur Matrimonium in 3. vel 4. gradu, non cessat ob mortis periculum; vnde non possum contrahere cum consanguinea ad mortem euitandam.

Petes: Quid faciet ergo, qui morte propofita cogitur contrahere, & mox consummare?

Quid faciet coactus ad copulam.
Respondeo: Vel moriendum esse illi: vel certè liberè consentiendum, id est, non ex metu; scilicet ita, vt si esset extra periculum, omnino vellet illam ducere.

D V B I V M X.

Vtrum requiratur consensus parentum, vt matrimonium valide contrahatur?

85 Affirmat Erasmus.
Erasmus in quodam colloquio putat requiri consensum parentum vt matrimonium sit validum. Sequuntur ferè heretici huius temporis.

Contrarium est de fide.
Respondeo, & Dico Primo: Fide tenendum est consensum parentum non esse necessarium, vt matrimonium quoad substantiam sit validum. Est definitum in Concilio Trident. sess. 24. cap. 1. in principio. Probatur Primo: Exemplis Scripturæ. Genes. 26. Esau inuitis parentibus vxores duxit, quas Scriptura semper vxores vocat. Iacob etiam sine consensu parentum vxores duxit, Gen. 36. Probatur Secundo: Ratione. Quia status vitæ, perpetuum vinculum continens, iure naturæ non potest pendere, nisi à consensu eorum qui illum capessunt. Illorum enim est consentire, quorum est onera illius tolerare. Et Confirmatur: Quia consensus parentum non videtur ob aliam causam posse requiri, quam vt maturius & prudentius inear: atqui Matrimonium etiam imprudenter contractum valet.

Aduerte tamen: Ecclesiam huiusmodi matrimonia posse irrita reddere, si id iudicaret expedire, sicut matrimonia sine Parocho & testibus contracta irritauit.

Dico Secundo: Plerumque tamen parentum consensus est necessarius, vt licite & honestè à liberis matrimonium contrahatur. Ratio est: quia liberi iudicio sunt immaturo, ac proinde omnis ratio postulat, vt in re tanta vtantur consilio & directione parentum. Intellige, si animum ad matrimonium habeant. Vide Ambrosium lib. 1. de Abraham cap. vltimo. Argumenta hereticorum hoc tantum probant, non autem matrimonia esse inualida. Sed

Notandum est: Plerumque non esse peccatum mortiferum, quamuis consilium parentum non sequatur: nisi forte parentis voluntas graui ratione nitatur, & proles non habeant iustam aliquam rationem dissentendi; vt fit plerumque in coniugijs Principum. Vide Nauar. c. 14. n. 15.

Aduerte tamen: Si filius vel filia contraheret inuito parente, nõ idcirco posse priuari legitima, vel dote; vt docet Couar. 2. parte cap. 3. §. 8. vbi etiam addit quasdam Hispaniæ leges, quæ id permittebant, iure canonico cenferi reuocatas. Statur enim hoc Ius neminem graui metu posse compelli, alioquin irritum esse matrimonium: atqui metus amittenda dotis, vel legitima, est metus grauis: ergo. Non est tamen improbable, in aliquo casu posse illas leges habere locum, non quidem ad compellendum vt contrahas cum certa persona, sed vt non contrahas cum indigna. Vide Sotum dist. 29. qu. 1. art. 4.

CAPVT V.

De bonis matrimonij, & speciatim de insolubilitate ratione Sacramenti.

87 Quæ bona matrimonij quidque operentur.
Notandum est: Esse tria matrimonij bona, quibus ipsum cohonestetur, & expetendum reddatur: scilicet, Fidem, Prolem & Sacramentum: vt docet D. Augustinus tum alibi, tum lib. 1. de Nuptijs cap. 11. & 17. Et Concilium Florentinum in instructione Armenorum. Sacramentum spectatur in contractu, & in vinculo insolubili, quatenus representat Christi & Ecclesie coniunctionem. Fides autem in vsu matrimonij. Proles in fructu. Vnde Sacramentum pertinet quasi ad habitum matrimonij; Fides ad actum; Proles ad effectum, qui per actum producitur.

Dicuntur autem hæc bona excusare Matrimonium: quia si ipsum vinculum coniugale per se spectemus cum oneribus & incommodis, quæ secum adfert, nemini secundum rectam rationem esset expetendum. His autem Bonis, ac ornamentis cohonestatum, redditur dignum, quod secundum rectam rationem possit expeti.

D V B I V M I.

Vtrum matrimonium consummatum in veteri lege fuerit solubile per libellum repudij?

88 Multinegar, Domini.
Multi censent Matrimonium consummatum non potuisse solui quoad vinculum per libellum repudij. Ita Bonaventura, Richardus & Domini.